

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **J. R.**
zastoupeného JUDr. Emilem Fleglem, advokátem sídlem 106 00
Praha 10, K chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2018 č. j. MSK 42404/2018, o
přestupcích

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Ostravy ze dne 9. 1. 2018 č. j. SMO/016138/18/DSČ/Mas o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že závěr o zavinění dopravní nehody správní orgán postavil výhradně na úředním záznamu o podání vysvětlení na Policii ČR ze dne 14. 10. 2017, v němž žalobce uvedl, že vozidlo v předmětnou dobu řídil. Poukázal na to, že již v odvolání namítal, že záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek ve správním řízení. Žalovaný se touto stěžejní námitkou – nezákonností a nepoužitelností úředních záznamů jako důkazu ve správním řízení nijak nevypořádal. Mylný a nelogický je závěr žalovaného, že řidičem vozidla byl žalobce proto, že znal průběh nehody. Žalobce poznamenal, že sice uvedl do úředního záznamu, že vozidlo řídil, nicméně učinil tak pouze proto, aby uchránil před stíháním za přestupek osobu blízkou, což je zcela pochopitelný, legitimní a legální postup. Jeho přiznání k řízení vozidla obsažené v úředním záznamu o podání vysvětlení je nepoužitelné jako důkaz. Neexistuje tedy žádný důkaz o tom, že se předmětného jednání dopustil. Hovoří-li žalovaný o řetězci nepřímých důkazů, nezbyvá než konstatovat, že jakýkoliv, byť i nepřímý, důkaz opomněl předložit či konkretizovat. Žalobce v daných souvislostech obsáhle citoval z relevantní judikatury. Namítal rovněž, že na základě kamerového záznamu osoba řidiče nebyla ztotožněna ani identifikována. Bylo naopak prokázáno, že se ve vozidle nacházely tři osoby, z nichž jedna byla řidičem. Řidič byl jeho blízkou osobou a on nebyl povinen tuto osobu v rámci správního řízení jakkoliv identifikovat nebo se sám vyvíňovat, tedy prokazovat, že se přestupku nedopustil. Žalovaný dospěl k závěru o tom, že se přestupku dopustil, pouze na základě jeho podání vysvětlení o tom, že tomu tak bylo a odmítl jeho následné tvrzení, že vozidlo neřídil. Fakticky tedy bylo rozhodnuto pouze na základě toho, že si žalovaný svévolně vybral jedno z protichůdných tvrzení, aniž by jejich pravdivost jakkoli prokazoval či vyvracel. Rozhodnutí bylo vydáno v příkrém rozporu s právními předpisy i skutkovým stavem, jako takové je věcně nesprávné, nepřezkoumatelné a vnitřně rozporné.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Dle žalovaného žalobce v žalobě opakovaně nepravdivě uvádí, že žalovaný pracoval s úředními záznamy jako s důkazy a že vinu založil pouze na doznání žalobce. Žalovaný uvedl, že nepostavil závěr o vině žalobce výhradně na úředním záznamu policie, resp. na doznání žalobce, jak tento tvrdí, nýbrž na základě vyhodnocení kombinace videozáznamu, fotodokumentace a úředního záznamu policie. Podpůrně přihlédl k úřednímu záznamu o prvotním vytěžení žalobce ze dne 14. 10. 2017 a ke zjevně účelovému způsobu následné argumentace jak žalobce, tak nepravdivým tvrzením jeho manželky. Rovněž není pravdou, že by se žalovaný nezabýval námitkou nepoužitelnosti úředního záznamu jako důkazu ve správním řízení. Touto otázkou se zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí a svou argumentaci opřel o judikaturu Nejvyššího správního soudu. Námitka o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je tak zjevně lichá. Úřední záznam policie je podklad, ze kterého správní orgán může vyjít jako z tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí. Z úředního záznamu policie ze dne 10. 7. 2017 a z úředního záznamu o prvotním vytěžení žalobce ze dne 14. 10. 2017 vzal žalovaný zejména informace o chování žalobce v průběhu ohledání vozidla Volkswagen Crafter, kdy se k zavinění nehody hlásil a choval se jako řidič předmětného vozidla, což je skutečnost, kterou ostatně sám žalobce v podané žalobě potvrzuje, a významným ukazatelem účelovosti a nevěrohodnosti jeho následného popírání řízení předmětného vozidla. Údaje, které policisté zapisují do úředních záznamů, mají dvojí charakter. Buď se jedná o

vyjádření konkrétní osoby, nebo o ostatní údaje. Judikatura Nejvyššího správního soudu se podrobně zabývala použitelností úředního záznamu o podání vysvětlení, které buď do záznamu nadiktoval sám obviněný, nebo jej zapsali policisté. Chráněno je tak prakticky pouze vyjádření osoby, kde platí, že má-li být takové vyjádření rozhodné pro vydání správního rozhodnutí, má být proveden výslech nebo svědecký výpověď vytěžené osoby a prvotní vytěžení by mělo být relevantní pouze pro posouzení otázky, zda danou osobu je namístě vyslechnout či nikoliv. Celá řada údajů zapisovaných do úředních záznamů však nemá povahu vyjádření – údaje o příjezdu policie, o tom, s kým policisté komunikovali, jakým způsobem ztotožňovali a jak se tyto osoby chovaly, údaje o časech a místech, údaje o vozidlech apod. Může správní orgán z úředních záznamů čerpat a neodporují-li obsahu spisu, popř. nerozporuje-li je relevantně obviněný, může se správní orgán spolehnout na profesionalitu policie a na pravdivost takto sdělených údajů. K použitelnosti úředního záznamu jako důkazu Nejvyšší správní soud konstatuje, že zákon zapovídá použít jako důkazní prostředek pouze úřední záznam o podání vysvětlení (§ 137 odst. 4 správního řádu), nikoliv jakýkoliv úřední záznam (viz rozsudky NSS č. j. 6 As 73/2016-40 a č. j. 4 As 17/2012-36). Žalovaný dále poukázal na zjištění z videozáznamu a uvedl, že muž vypadající jako žalobce, jak jej vyfotografovali policisté při ohledání předmětného vozidla (muž, který je dle policejní fotodokumentace vyšší a oblečen stejně jako osoba na videozáznamu), prokazatelně řídil předmětné vozidlo v rozhodnou chvíli, přičemž žalobce následně policistům uvedl, že on byl řidičem vozidla a podrobně popsal předmětnou dopravní nehodu. I přes následné popření doznání nemá žalovaný důvodnou pochybnost o tom, že žalobce byl řidičem vozidla Volkswagen Crafter. Žalovaný dále poukázal na to, že ve věci nebylo do podání žaloby tvrzeno, že by se žalobce snad měl nacházet mimo vozidlo nebo že by vůbec neměl řídit. Žalobce pouze v omluvě k ústnímu jednání uvedl, že se žádného přestupku nedopustil.

3. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Správnímu orgánu I. stupně bylo doručeno oznámení přestupků Policie ČR, Městského ředitelství policie Ostrava ze dne 17. 10. 2017 č. j. KRPT-2263-10/DNOV-2017-HAJ, v němž je uvedeno, že žalobce je podezřelý z porušení ust. § 4 písm. a), § 47 odst. 2 písm. a) a § 47 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a tím ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. V úředním záznamu se konstatuje, že dne 14. 10. 2017 asi okolo 16:51 hodin řídil žalobce v Moravské Ostravě, po parkovišti před hotelem Imperial, při ulici Tyršově č. 6, vozidlo Volkswagen Crafter, RZ X. Při vyjíždění z parkovacího místa si počínal neopatrně a narazil do zde zaparkovaného osobního vozidla Škoda Citigo, RZ X, majitelky D. J., poškodil jej a poté z místa nehody ujel. Ve spise je úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 14. 10. 2017, z něhož se podává, že žalobce byl podle § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, vyzván, aby podal vysvětlení týkající se dopravní nehody, ke které došlo dne 14. 10. 2017 v 16:51 hodin v Moravské Ostravě, ulice Tyršova 6, místní komunikace, parkoviště před hotelem Imperial. Žalobce do protokolu uvedl, že 14. 10. 2017 okolo 16:45 hodin vyjížděl s vozidlem Volkswagen Crafter, RZ X, které bylo zaparkováno na

parkovišti před hotelem Imperial při ulici Tyršova 6 v Ostravě, kde je ubytován. Vozidlo řídil on, vedle něho seděl kolega O., kterého zná pouze křestním jménem. Vozidlem odjížděl do Nové Karolíny. Následně byl kontaktován policií. Byl srozuměn s tím, že při vyjíždění z parkoviště odřel vedle stojící vozidlo, čehož si nebyl vědom. Před jízdou ani během jízdy nepožil žádný alkoholický nápoj. Vozidlo, které řídil, bylo technicky v pořádku. Při vyjíždění z parkovacího místa jel vpravo. Kolega mu řekl „bacha je tam auto“, načež on zastavil, kousek couvnul a více si najel. Neví, že by do vedle stojícího vozidla narazil. Žalobce dále prohlásil, že protokol četl, jeho obsah souhlasí s tím, co vypověděl, nežádá oprav ani doplnění. Ve spise je rovněž úřední záznam policisty, v němž se uvádí, že předmětnou dopravní nehodu dne 14. 10. 2017 viděla svědkyně před hotelem. Ihned toto nahlásila na recepci. Následně však odešla a nezanechala na sebe kontakt. Prověrkou v hotelu bylo zjištěno, že předmětné vozidlo Volkswagen Crafter, RZ X, které mělo účast na dopravní nehodě, z místa odjelo. Téhož dne bylo recepcí zjištěno, že se řidič i s vozidlem vrátil. Po příjezdu na místo bylo provedeno ohledání vozidla, jehož řidič (v němž byl ztotožněn žalobce), podal na místě vysvětlení, o čemž byl sepsán úřední záznam. Součástí spisu je rovněž protokol o nehodě v silničním provozu a plánec místa nehody, v němž je vyznačena část parkoviště s místy, kde stálo zaparkované osobní vozidlo a kde, vlevo od něj, stálo předmětné nákladní vozidlo Volkswagen Crafter, směr jízdy vozidla Volkswagen Crafter, vyjíždějícího z parkovacího místa vpravo. Spis obsahuje rovněž fotodokumentaci policie, která zachycuje místo dopravní nehody, konečné postavení poškozeného osobního vozidla, rozsah poškození obou vozidel, jak jsou popsána v protokolu o nehodě. Z fotodokumentace plyne, že při ohledání vozidla byl přítomen vyšší muž v černém oblečení. Ve spise je i videozáznam ze dne 14. 10. 2017. Na záznamu je patrné, že k nákladnímu vozidlu Volkswagen přicházejí tři osoby. Osobou řidiče je vyšší muž v černém oblečení. Další dvě osoby, přičemž jedna má světlou čepici, nastupují na místa spolujezdců. Vozidlo vyjíždí ostře vpravo tak, že střední pravá část nákladního vozidla naráží do vpravo od něj stojícího osobního vozidla, a to do jeho levé přední části, při nárazu se osobní vozidlo zhoupne. Nákladní vozidlo pak prudce zabrzdí, následně mírně couvne. Řidič z nákladního vozidla nevystoupil. Následně vozidlo vyjíždí z parkovacího místa.

5. Ze správního spisu se dále podává, že 30. 10. 2017 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o předmětných přestupcích spolu s předvoláním k ústnímu jednání na 15. 11. 2017. Žalobce se k ústnímu jednání nedostavil, předem svou neúčast neomluvil. Omluva žalobci byla doručena správnímu orgánu až 16. 11. 2017 a v tomto podání žalobce uvedl, že se žádného přestupku nedopustil. Správní orgán I. stupně u jednání dne 15. 11. 2017 podle § 53 odst. 6 správního řádu provedl listinné podklady a důkazy, oznámení přestupku, záznam o přijatém oznámení, úřední záznamy, protokol o nehodě v silničním provozu s ohledáním, výpis evidenční karty řidiče, plánec místa dopravní nehody, fotodokumentace, CD záznam z místa dopravní nehody a kamerový záznam na CD nosiči.
6. Následně správní orgán I. stupně vydal dne 9. 1. 2018 rozhodnutí č. j. SMO/016138/18/DSČ/Mas, jímž uznal žalobce vinným tím, 1) že dne 14. 10. 2017 v 16:51 hodin v Ostravě – Moravské Ostravě, na pozemní komunikaci, parkovišti při ulici Tyršova, před hotelem Imperial, č. 6, řídil nákladní vozidlo tovární značky Volkswagen Crafter, RZ X, své chování nepřizpůsobil zejména situaci v provozu na pozemní komunikaci, svým schopnostem, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, při vyjíždění z parkovacího místa narazil do

zaparkovaného osobního vozidla tovární značky Škoda Citigo, RZ X, čímž došlo k poškození obou vozidel. Tímto jednáním porušil z vědomé nedbalosti ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Výrokem 2. byl žalobce uznán vinným tím, že výše uvedeného dne a hodiny, na identickém místě, jako řidič nákladního vozidla tovární značky Volkswagen Crafter, RZ X, který měl účast na dopravní nehodě s výše uvedeným vozidlem, neprodleně nezastavil. Tímto jednáním porušil úmyslně ust. § 47 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobci byl uložen správní trest podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu – pokuta v částce 2 900 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupků částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

7. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2
8. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
9. Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
10. Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
11. V rozsudku č. j. 4 As 152/2016-37 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že podle § 137 odst. 4 správního řádu záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek; užití úředního záznamu o podání vysvětlení lze ale připustit jako tzv. jiný podklad pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu. Zákon nevylučuje použití jakéhokoli úředního záznamu jako důkazního prostředku, nýbrž pouze úředního záznamu o podání vysvětlení.
12. Krajský soud předně nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolací námitkou o nepoužitelnosti úředních záznamů jako důkazů ve správním řízení. Touto námitkou se žalovaný zabýval na str. 5 napadeného rozhodnutí. Krajský soud souhlasí se závěry žalovaného, který i odkazem na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, kromě jiného i na výše citovaný rozsudek č. j. 4 As 152/2016-37 uvedl, že úřední záznam o podání vysvětlení správní orgán vyhodnotil v intencích citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu jako tzv. jiný podklad rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu. Soud souhlasí s žalovaným, že správní

orgány nepoužily úřední záznam o podání vysvětlení žalobcem jako prostředek k nahrazení jeho výpovědi či svědecké výpovědi, avšak zjistily z něj zásadní informaci, tedy to, že žalobce s policií komunikoval jako řidič předmětného vozidla, který v rozhodný okamžik vozidlo Volkswagen Crafter řídil, vystupoval před policisty jako řidič označeného vozidla, nechal se ztotožnit jako jeho řidič, což stvrdil svým podpisem. Na závěru o tom, že úřední záznam o podání vysvětlení vyhodnotily správní orgány jako tzv. jiný podklad rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, nemění nic ani následně užitá formulace v napadeném rozhodnutí na str. 5, že „tento jiný podklad pak tvoří zásadní, avšak nikoliv jediný důležitý článek řetězce nepřímých důkazů, na základě kterých bylo vyhodnoceno, že řidičem skutečně byl žalobce“. Krajský soud zastává názor, že z úředního záznamu policisty, úředního záznamu o podání vysvětlení žalobcem, doplněného videozáznamem, fotodokumentací, protokolem o nehodě v silničním provozu a plánkem místa dopravní nehody, které jsou součástí správního spisu, vyplývá, že řidičem vozidla Volkswagen Crafter, RZ X, které při vyjíždění z parkovacího místa před hotelem Imperial dne 14. 10. 2017 v 16:51 hodin narazilo do zaparkovaného osobního vozidla tovární značky Škoda Citigo, RZ X, čímž došlo k poškození obou vozidel, byl žalobce, který před policisty vystupoval jako řidič označeného vozidla. Krajský soud souhlasí s hodnocením podkladů pro vydání rozhodnutí, tj. důkazů, a to videozáznamu, fotodokumentace protokolu o nehodě v silničním provozu, plánu místa dopravní nehody a jiných podkladů rozhodnutí, tj. úředního záznamu a úředního záznamu o podání vysvětlení správním orgánem, a proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného na str. 4 a 5. Soud zastává názor, že k porušení § 50 odst. 4 správního řádu správními orgány nedošlo. V posuzované věci správní orgány dostaly své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Správní spis obsahuje dostatek podkladů ke zjištění skutečností odpovídajících skutkové podstatě předmětných přestupků a podklady tvoří logický celek. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12.12.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje